

Sygn. akt III AUa 400/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz
Sędziowie:	SA Barbara Hejwowska SA Elżbieta Czaja (spr.)
Protokolant: stażysta Kinga Panasiuk-Garbacz	

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2015 r. w Lublinie

sprawy E. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 13 marca 2015 r. sygn. akt VIII U 2045/14

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 400/15

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 9 października 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił E. T. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że E. T. jest nadal zarejestrowana, jako bezrobotna, nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny propozycji pracy zarobkowej; udowodniła wymagany okres zatrudnienia uprawniający do emerytury; do dnia, w którym ustaliło prawo do renty ukończyła 55 lat życia i była uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy przez okres, co najmniej 5 lat. Nie spełnia jednak warunków do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ zarejestrowała się, jako osoba bezrobotna po upływie 30 dni od ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odwołaniu od decyzji E. T. wniosła o jej zmianę i przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Podniosła, iż przyczyną niezarejestrowania się w Urzędzie Pracy w ciągu 30 dni był fakt, iż jej córka zachorowała na raka węzłów chłonnych, szok spowodowany taką informacją oraz pomoc w opiece nad wnuczką wyprowadził ją z równowagi, pozbawiając racjonalnego myślenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał dodatkowo, że wnioskodawczyni:

- udokumentowała okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 26 lat, 2 miesiące i 9 dni okresów składkowych i nieskładkowych;
- pobierała nieprzerwanie rentę przez okres, co najmniej 5 lat, tj. w okresie od 1 października 2000 roku do 31 marca 2013 roku;
- do dnia ustania prawa do renty ukończyła wiek 55 lat;
- pobierała zasiłek dla bezrobotnych przez okres 6 miesięcy, jednakże zarejestrowała się, jako bezrobotna po upływie 30 dni od ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Wyrokiem z dnia 13 marca 2015 roku Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił E. T. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 19 września 2014 roku.

Podstawą wyroku były następujące ustalenia:

Wnioskodawczyni E. T., urodzona w dniu (...), pobierała okresową rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 października 2000 roku do dnia 31 marca 2013 roku. Z wnioskiem o ustalenie prawa do renty na dalszy okres wystąpiła 19 marca 2013 roku. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., po ustaleniu na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy, decyzją z dnia 17 czerwca 2013 roku odmówił jej prawa do renty. Wnioskodawczyni złożyła odwołanie od powyższej decyzji, które następnie cofnęła na rozprawie w dniu 20 lutego 2015 roku. Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, postanowieniem z dnia 20 lutego 2015 roku umorzył postępowanie.

Z wnioskiem o świadczenie przedemerytalne E. T. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych 18 września 2014 roku, dołączając min. Zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy w J. L. potwierdzające, że wnioskodawczyni jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w J. L. od 8 sierpnia 2013 roku, z prawem do zasiłku od 5 września 2013 roku, w dniu 4 marca 2014 roku upłynął 6 – miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, a w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych E. T. nie odmówiła bez nieuzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

Sąd uznał, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz.U. z 2013 roku, poz. 170), uprawnionym do świadczenia przedemerytalnego jest m.in. osoba, która zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres, co najmniej 5 lat i do dnia, w którym ustało prawo do renty ukończyła, co najmniej 55 lat - kobieta - mężczyzna oraz wykazała okres uprawniający do emerytury, wynoszący, co najmniej 20 lat dla kobiet.

W Powiatowym Urzędzie Pracy wnioskodawczyni zarejestrowała się w dniu 8 sierpnia 2013 roku. W organie rentowym prowadzone było postępowanie z wniosku ubezpieczonej z dnia 19 marca 2013 roku o przyznanie jej prawa do renty na dalszy okres, zakończone odmowną decyzją z dnia 17 czerwca 2013 roku, która uprawomocniła się z dniem 17 lipca 2013 roku wobec cofnięcia odwołania przez wnioskodawczynię. W związku z tym jako datę dnia ustania dla wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy należy przyjąć dzień 17 lipca 2013 roku. Jak bowiem wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 września 2013 roku (I UK 67/13 OSNAPiUS 2014/11/162) do

czasu rozstrzygnięcia sporu, czyli do czasu „uprawomocnienia się” decyzji odmawiającej przyznania renty na dalszy okres nie można stwierdzić, że prawo do renty ustało w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Ustanie prawa do renty w takim przypadku następowaloby z dniem, w którym decyzja odmowna stała się ostateczna i nie została zaskarżona do sądu ubezpieczeń społecznych albo z dniem, w którym wyrok oddalający odwołanie do tej decyzji stał się prawomocny. Dopiero w tak określonym dniu można uznać, że prawo do renty ustało.

W związku z powyższym skoro decyzja z dnia 17 czerwca 2013 roku, odmawiająca wnioskodawczyni prawa do renty, uprawomocniła się z dniem 17 lipca 2013 roku, to rejestrując się w Powiatowym Urzędzie Pracy w J. L. w dniu 8 sierpnia 2013 roku wnioskodawczyni zachowała 30 dniowy termin, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych. Ubezpieczona spełnia także pozostałe warunki do przyznania jej świadczenia przedemerytalnego, ponieważ udowodniła wymagany 20 – letni okres zatrudnienia uprawniający do emerytury, do dnia, w którym ustało prawo do renty ukończyła 55 lat życia i była uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy przez okres, co najmniej 5 lat, od dnia 8 sierpnia 2013 roku do chwili obecnej jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w J. L.. Odwołująca w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

Z tych względów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił E. T. prawo do świadczenia przedemerytalnego. Świadczenie to, zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych przysługuje wnioskodawczyni od następnego dnia po dniu złożenia wniosku, tj. od dnia 19 września 2014 roku.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł jak w wyroku.

Apelację od powyższego wyroku złożył - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L..

Apelacja zarzuca:

- naruszenie prawa materialnego – art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz.U. z 2013 roku, poz. 170),
- sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego, poprzez przyjęcie, że wnioskodawczyni spełniła wszystkie wymagane do przyznania świadczenia przedemerytalnego przesłanki.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę wyroku i oddalenie odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne i aprobuje argumentację prawną przedstawioną w motywach zaskarżonego orzeczenia, nie zachodzi więc potrzeba ich szczegółowego powtarzania.

Nie jest trafny postawiony w apelacji zarzut dotyczący naruszenia przepisów prawa materialnego.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz.U. z 2013 roku, poz. 170) przewiduje, że prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres, co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła, w przypadku kobiety co najmniej 55 lat i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat. Ustalony przez Sąd stan faktyczny, nie jest sporny, i nie pozostawia wątpliwości, że ubezpieczona legitymuje się wymaganym stażem emerytalnym, ukończyła 55 lat, a także przez okres, co najmniej 5 lat nieprzerwanie pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy. Sporna pozostaje jedynie przesłanka zarejestrowania się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty.

Przypomnieć należy, że wnioskodawczyni była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31 marca 2013 roku. Decyzją z dnia 17 czerwca 2013 roku organ rentowy odmówił jej prawa do renty na dalszy okres. Wnioskodawczyni złożyła odwołanie od powyższej decyzji, które następnie cofnęła na rozprawie w dniu 20 lutego 2015 roku. Na rozprawie tej był obecny pełnomocnik organu rentowego, który wyraził zgodę na cofnięcie odwołania. Sąd Okręgowy w Lublinie, postanowieniem z dnia 20 lutego 2015 roku umorzył postępowanie (akta sprawy sygn. VIII U 1860/13).

Zgodnie z treścią art. 203 § 2 k.p.c. pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa.

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych rolę pozwu pełni odwołanie.

W związku z tym, w myśl art 477⁹ § 1 k.p.c. decyzja organu rentowego stała się decyzją prawomocną z dniem 17 lipca 2013 roku, i tą też datę należy przyjąć jako ustanie dla wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 września 2013 roku (I UK 67/13 OSNAPiUS 2014/11/162) do czasu rozstrzygnięcia sporu, czyli do czasu „uprawomocnienia się” decyzji odmawiającej przyznania renty na dalszy okres nie można stwierdzić, że prawo do renty ustało w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku dnia 23 września 2014 (II UK 562/13) gdzie wskazał, że racjonalna wykładnia, użytego w art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych pojęcia "dzień ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy", skłania do powiązania tej przesłanki z ustalonym w ustawie emerytalnej porządkiem dochodzenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Oznacza to, że w sytuacji, gdy ubezpieczony nie wystąpi o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres, dzień ustania prawa do renty jest tożsamy z upływem okresu na jaki przyznano to świadczenie (art. 102 ust. 1 u.e.r.f.u.s.). Jeżeli natomiast wnioskodawca uruchomi tryb zmierzający do przyznania świadczenia na dalszy okres, to dzień ustania prawa do renty nie nastąpi - będzie tak w sytuacji wydania pozytywnej decyzji rentowej - albo będzie nim data uprawomocnienia się negatywnej decyzji organu rentowego w przedmiocie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Poglądy wyżej zaprezentowane Sąd Apelacyjny w pełni podziela.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c.